Białystok dnia 24.08.2018r.

prof. dr hab. Leszek Sokołowski
Dziedzina sztuki muzyczne
Dyscyplina artystyczna instrumentalistyka

RECENZJA

Zleceniodawca recenzji
Akademia Muzyczna im. F. Nowowiejskiego w Bydgoszczy Wydział Instrumentalny, pismo z dnia 28.06.2018 roku zlecenie podjęte na podstawie art. 14 ust. 2 pkt. 2 ustawy z dnia 14.03.2003 roku o stopniach i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki, (Dz. U. z 2017 roku poz. 1789)

Dotyczy
Uchwały Rady Wydziału Instrumentalnego z dnia 02.02.2017 roku w sprawie:

- wyznaczenia recenzentów

Do nadesłanego mi przez Przewodniczącego Rady pisma sygnowanego datą 28.06.2018 roku, informującego o wyznaczeniu mojej osoby przez Radę Wydziału Instrumentalnego recenzentem pracy doktorskiej pt ***„Kontrabasista wobec zagadnień wykonawczych w wybranych utworach Benedykta Konowalskiego"*** została dołączona następująca dokumentacja:

- Uchwała o powołaniu recenzentów
- Dokumentacja doktoranta

Podstawowe dane o Kandydacie.
Pan mgr Karol Nasiłowski urodził się 04.12.1989 roku w Szczecinie. Ukończył z wynikiem celującym kierunek studiów Instrumentalistyka w zakresie gry na kontrabasie w Uniwersytecie Muzycznym Fr. Chopina w Warszawie w klasie kontrabasu prof. Andrzeja Mysińskiego. Swoje wykształcenie doskonalił na kursach mistrzowskich pod kierunkiem takich pedagogów jak: Piotr Czerwiński, Irena Olkiewicz, Janusz Widzyk, Rinat Ibragimov,Miloslav Jelinek, Franco Petracchi, Jeff Bradetich, Eugeniusz Kołosow, Bogusław Furtok, Catalin Rotaru, Hiroshi Ikematsu, Tomas Martin i Ekkehard Beringer. Zdobył Grand Prix na Międzynarodowym Konkursie "Val Tidone Competition" we Włoszech w kategoriii solista i kameralista (2012). Jest też laureatem II nagrody na Ogólnopolskim Akademickim Konkursie Kontrabasowym w Łodzi, III nagrody na Ogólnopolskim Turnieju Wiolonczelowo-Kontrabasowym w Warszawie, IV nagrody na IX Ogólnopolskim Konkursie Kontrabasowym im. A.B.Ciechańskiego w Poznaniu. Jest stypendystą programu stypendialnego Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego "Młoda Polska" za wybitne osiągnięcia artystyczne. Otrzymał też stypendium Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego, stypendium Miasta Stołecznego Warszawy oraz Prezydenta Szczecina. Pracował w tak znakomitych orkiestrach jak: Duńska Narodowa Orkiestra Kameralna (Pierwszy solo-kontrabasista), Duńska Narodowa Orkiestra Symfoniczna i Polska Orkiestra Sinfonia Juventus. Obecnie pracuje w Filharmonii im. Mieczysława Karłowicza w Szczecinie. Jako kontrabasista koncertował na wielu festiwalach m.in. Festiwalu Chopinowskim w Nowym Jorku, "Światowym Festiwalu Kontrabasowym" we Wrocławiu, Bystrzycy Kłodzkiej i Dusznikach Zdroju.

OCENA PRACY DOKTORSKIEJ

Praca doktorska Pana Karola Nasiłowskiego pt. ***„Kontrabasista wobec zagadnień wykonawczych w wybranych utworach Benedykta Konowalskiego"*** składa się z dzieła artystycznego, zarejestrowanego na nośniku elektronicznym w postaci płyty CD oraz jego opisu stanowiących integralną całość. Dzieło artystyczne obejmuje pięć utworów skomponowanych przez Benedykta Konowalskiego o następujących tytułach:

1. Arlekin na kontrabas solo
2. Mount Everest na kontrabas solo
3. XI Fantazja na kontrabas solo
4. Divertimento Concertante na kontrabas i fortepian
5. Contraforte ballada na kontrabas i fortepian

Wykonawcami są: doktorant Karol Nasiłowski – kontrabas oraz Izabela Nasiłowska - fortepian. Na uwagę zasługuje staranny i trafny wybór kompozycji przeznaczonych na kontrabas solo oraz kontrabas i fortepian napisanych przez Benedykta Konowalskiego współcześnie, a więc w XXI wieku. Utwory te, pod każdym względem niezwykle wymagające, bardzo dobrze odzwierciedlają jego sposób postrzegania kontrabasu jako instrumentu solowego. Ich interpretacja została przez doktoranta dokładnie przemyślana, a forma, tempo, dynamika, a zwłaszcza brzmienie, frazowanie i artykulacja interesująco ukształtowane. Podkreślić należy przejrzystość stylistyczną oraz bogactwo, kunszt i precyzję zastosowanych technik wykonawczych. Duża wiedza doktoranta, jego niezwykły talent, a także wyjątkowe emocjonalne i profesjonalne zaangażowanie pozwoliły prawidłowo odczytać i zrealizować pod względem wykonawczym tekst muzyczny, wzbogacając go o własną, bardzo ciekawą wizję artystyczną, którą potrafił przekazać współwykonawczyni poprzez gruntowną znajomość, rzetelną analizę i doskonałą syntezę poszczególnych partytur. W efekcie powstało dzieło, które jako część pracy doktorskiej jest bez wątpienia zjawiskiem artystycznym. Jego kształt oraz profesjonalny warsztat wykonawczy Doktoranta są godne **najwyższej oceny**.

W części opisowej dobrze opracowanej pod względem merytorycznym można wyróżnić, wyraźne części: biograficzną, analityczną i wykonawczą. Bibliografia zawiera interesujące pozycje, a jej wysublimowany dobór świadczy o dobrej znajomości przez kandydata poruszanych w opisie dzieła zagadnień. Na uwagę zasługują starannie zredagowane przykłady nutowe, na podstawie których Autor wykazuje złożoność problemów wykonawczych i podaje jako doświadczony praktyk sposoby ich rozwiązywania. Podnosi to walory pracy i przybliża czytelnikowi sens sztuki wykonawczej i odtwórczej. Praca doktorska posiada wyraźne elementy edukacyjne, ponieważ nie ogranicza się do sfery zagadnień czysto instrumentalnych, lecz daje czytelnikowi niezwykle istotną wiedzę na temat samego kompozytora i jego wizji tworzenia, wraz z odtwórcą, dzieła artystycznego. Pod tym względem praca jest dziełem nowatorskim bowiem każe spojrzeć w nowy, bardziej osobisty sposób na zagadnienia wykonawcze zawarte w utworach na kontrabas Benedykta Konowalskiego wypełniając przy tym lukę w dotychczasowych opracowaniach i wyznaczając nowe horyzonty myślowe i interpretacyjne. Analizując opis i całą pracę doktorską Pana Karola Nasiłowskiego stwierdzam, że jej kształt mógł powstać na drodze empirycznych badań oraz wynikających stąd wielu trafnych spostrzeżeń i wniosków co czyni całe przedsięwzięcie niezwykle wartościowym pod względem naukowo-artystycznym.

Konkluzja

Reasumując należy stwierdzić, iż praca doktorska Pana Karola Nsiłowskiego, dzięki starannie opracowanym narzędziom badawczym i sztuce wykonawczej, rozwiązuje w wyczerpujący sposób przedstawioną problematykę, wkraczając poprzez swą formę oraz twórczą treść artystyczną i edukacyjną w sferę budowania kultury muzycznej. Na tym polega znaczący wkład tej pracy w rozwój zarówno dyscypliny artystycznej reprezentowanej przez doktoranta jak i całej dziedziny sztuk muzycznych.

Niniejszym stwierdzam, że praca doktorska Pana Karola Nasiłowskiego spełniła bez zastrzeżeń wymagania art. 13 ust.1 ustawy z dnia 14.03.2003 roku. **Pracę doktorską przyjmuję.**

Sokołowski

prof. dr hab. Leszek Sokołowski